

సైకిల్ పోయింది

శిలవేడు సూర్యచంద్రుడు

గణపతి మహా ఇదైపోతూ పోలీస్ స్టేషన్ లోకెళ్లి “సార్సార్సార్! సేట్ బ్యాంక్ దగ్గర నేను సైకిల్ పెట్టి బీగమేసి మా ఊరి పిల్లకాయ ఎలా ఉంటాడో సూచ్యమని బ్యాంకులోకెళ్లి తిరిగిచ్చేసరికి నా సైకిల్ కనిపించలేదు. ఎలా గైనా నా సైకిల్ ఎతికిపెట్టండి” టెన్షన్ పడుతూ చెప్పాడు ఎస్సైతో.

ఎస్సై నరసింహం మీసాలు సర్దుకుని “సైకిల్ పోయిందనీ, స్కూటర్ పోయిందనీ, శీలం పోయిందనీ వందలమంది వస్తుంటారు.”

ఆయన చెప్పాల్సింది చెప్పకముందే గణపతి అందుకుని “సైకిళ్లు, స్కూటర్లు పోతే కట్ట పడి ఎతికితే దొరికితే దొరకచ్చు. పోతే తిరిగిరానిది శీలం పోతే మీరెక్కడించి తెచ్చివ్వగలరైండి సారూ” చేతులు కట్టుకుని అన్నాడు.

నరసింహం సింహంలా ఘీంకరించి “ఊ... పచ్చి పల్లెటూరి మనిషిలా వున్నావు. జోకులకేం కొదవలేదు” అని ఒక్కక్షణం ఆగి “చెప్పు నీ సైకిల్ ఎలా వుంటుంది?” అనడిగాడు.

సైకిలును ఐదు నిముషాలు బుర్రలో ఊహించేసుకుని “రెండు గాన్లు, రెండు బేకులు, ఒకటి తోక్కే సీటు, ఒకటి ఎనక కూకునే పెద్ద సీటు, ఇంకా రెండు ఫెడల్లు, ఒకటి బీగం అంతేనయ్యా” చెప్పాడు గణపతి.

ఎస్సైకి చుర్రున మండింది. సర్రున సీట్లోంచి లేచి “ఒకటి మట్కారేకు, ఒక చైన, నీ తద్దినం, నా పిండా కూడు” కోపంగా అన్నాడు.

“అయ్ బాబోయ్! అలా మండి పడకండి సార్. మీరడిగారని నేను సెప్పాను” వినయంగా కొంత వెనక్కు జరిగాడు గణపతి.

నరసింహం కోపాన్ని అణచుకుంటూ “నువ్వు చెప్పి నవి ప్రతి సైకిలుకూ ఉంటాయి. నీ సైకిల్ ను గుర్తించాలంటే ఎలా? ప్రత్యేక గుర్తులుంటే చెప్పరా?” కనిగా అడిగాడు.

గణపతి ఎస్సై కళ్లల్లోకి ఒక్కసారలా సూటిగా చూసి “లెంపలేస్కొండి. పాపమొచ్చేస్తుంది. ఎట్టయినా నేను వయసులో ఐదారేళ్ళు పెద్దే వుంటాను. నన్ను ఒరే అంటే మీ ఆయుష్షు తగ్గిపోద్ది. నా పేరు గణపతి. పతి అని పిలిస్తే చాలు” అని కాసేపాగి “నా సైకిలు అట్ట లాసు కంపెనీది. సీటు పచ్చది. మెత్తనీటేం కాదు. గంట మాత్రం కొడితే గణగణగణమని మోత మోగుతుంది. బేకులు బెమ్మాండంగా పడతాయ్” అంటూ ఏవేవో

గుర్తులు చెప్పాడు.

ఇక సైకిలు నెంబరడిగితే వున్న తల కూడా నంజుకు తింటాడేమోనని గ్రహించిన ఎస్సై మర్యాదగా “గణపతిగారూ! మీ సైకిలును వెదికే బాధ్యతను ఈ రోజు నుండే.. కాదు కాదు ఇప్పటినుండే స్వీకరిస్తున్నాను. వారం తరువాత కలవండి” అని చెప్పి గణపతిని పంపించేసి మూలనున్న కూజాలోని నీళ్లు ఓ చెంబుడు తాగి హాయిగా గాలి పీల్చుకుని ‘అబ్బ! బుర్ర తినేసాడు పల్లెటూరి మొద్దు’ అనుకున్నాడు.

వారం గడిచింది.

ఎస్సై నరసింహం హడావుడిగా స్టేషన్ లోకెళ్లాడు. ఓ మూలన గణపతి కూర్చున్నాడు. గణపతిని చూసిన ఎస్సై ‘చచ్చానా దేవుడోయ్. ఈ తిక్కమనిషి కరెక్టుగా వారానికి ప్రత్యక్షమయ్యాడు’ అనుకుంటుంటే గణపతి లేచి “నమస్కారములు సార్” అన్నాడు వినయంగా.

“ఆ.. ఆ.. సర్సర్లై కూర్చో కూర్చో” మర్యాదిచ్చాడు ఎస్సై.

పతి కూర్చోకుండా ఎస్సై టేబుల్ వద్దకు వచ్చి “పోయిన సోమారం పొద్దనవుట పదకొండు గంటల్కు సైకిల్ పోయిందని వచ్చి చెప్పాను. మీరు వారానికి రమ్మ న్నారు. ఈ రోజు సోమారం. మీకోసం ఎదురు చూత న్నాను. నా సైకిలేమైనా దొరికిందా?” అశగా అడిగాడు.

నరసింహం చికాకు పడుతూ ‘స్కూటర్లు, కార్లు, లక్షలు పోయినా రిపోర్టిచ్చి చావడంలేదు, ఇచ్చినా ఫలి

తముండదని. ఈ అమాయకుడంటే సైకిల్ పోయిందనే దుకే ఇలా వీక్యతింటున్నాడు. నిజంగా మేము వెళ్లి తెచ్చి ఈయన చేతుల్లో పెడతామనుకుంటున్నామేమోనని పిచ్చిమనిషి’ అనుకుంటూ “పతిగారూ! మీ సైకిల్ కోసం చాలా కష్టపడి వెతికాము. అయినా దొరకలేదు” అన్నాడు.

పతి కంగారు పడుతూ “అయ్ బాబోయ్. అలా అంటే ఎలాసామీ? మీరెలాగైనా కట్టపడి నా సైకిల్ నాకే చేలా చేయండి” చేతులు కట్టుకుని దండం పెట్టాడు.

“మీరు చెయ్యొత్తి అలా మొక్కకండి. నాకు ఆయుష్షు తగ్గుతుంది. అసలే ఆడపిల్లలుగలవాడ్ని.”

“నాక్కూడా ముగ్గురాడపిల్లలున్నారు సారూ. ఇప్పుడు పోయిన ఆ సైకిల్ మీదే సంతపండు, తెల్లవాయలు, కెబ్బెర... అమ్ముకుని బతికేవాన్నయ్యా. ఇప్పుడు రోజూ సైకిలుకు పదెదు రూపాయలు బాడుగ ఇవ్వాలి వచ్చింది. రెక్కాడితేగానీ డొక్కాడని పేదొన్ని సైకిల్ పోగొట్టుకున్నానని నా పెళ్లాం నన్ను అత్త గీకినట్టు గీకి పారేచ్చింది. నేను నెప్పేది సోది అని ఇసిగిచ్చుకో కుండా నా సైకిల్ నాకొచ్చే మార్గం సూడండయ్యా!”

నరసింహం కరిగి ముద్దయిపోయాడు.

“పతి! నీ పరిస్థితిని చూస్తే నాకు జాలేస్తోంది. నీ సైకిల్ దొరకాలని, దాన్ని నా చేతులమీదుగా నీకివ్వాలని మనసారా కోరుకుంటున్నాను. ఇక వెళ్లిరా” అన్నాడు.

“మళ్ళీ ఎప్పుడు రమ్మంటారు?” అశగా అడిగాడు గణపతి.

“రెండువారాల తరువాత” ఆలోచించి చెప్పాడు నరసింహం.

గణపతి వందనాలు పెట్టి వెళ్ళాక “పల్లెటూరి జిడ్డుపీ నుగ. సైకిల్ సైకిల్ అని చంపుకుంటున్నాడు. ఎంత కష్టపడి వెతికితే మాత్రం పోయిన సైకిల్ దొరుకు తుందా?. అది కల్లే మాటే. నాలుగు తిట్లు తిట్టి పంపు దామనుకుంటే ఆ పాత గోచీ, చేతుల బనియన్, జిడ్డు జుట్టు, అమాయకత్వం చూస్తుంటే అలా తిట్టాలనిపించ లేదు. ఇప్పుడు పీడ వదిలించుకోవాలని రెండువారాల తర్యాత రమ్మన్నాను. వస్తే ఏ సాకు చెప్పాలో ఏమో? భగవంతుడా! ఈ పతి పీడ నుండి నువ్వే నన్ను రక్షించాలి” అని దేవుణ్ణి వేడుకున్నాడు.

మళ్ళీ కరెక్టుగా రెండువారాలకు గణపతి స్టేషన్లో హాజరయ్యాడు. నరసింహం గుండెల్లో పెద్ద బండ పడింది.

“నమస్కారం సార్గారూ! నా సైకిల్ కూడా దొరికింది కదా సార్” వినయంగా చేతులు కట్టుకుని సంబరపడి పోతూ అడిగాడు.

ఎస్సై ఒక్కక్షణం కంగారుపడి “అదేంటయ్యా అలా అడిగావ్? ఎవరికి దొరికింది నీ సైకిల్. వాడు నీ సైకిల్ నీకివ్వడంలేదా వాడి అడ్రస్ చెప్పు. నాలుగు పోలీస్ తన్నులు తన్ని నీ సైకిల్ నీకిప్పిస్తాను” గజిబిజిగా అనే శాడు.

పతి తల బాదుకుని “అయ్యో అలాకాదు సారూ. మొన్న సైకిల్ల, మోటారు సైకిళ్ళ దొంగలు ఆరెస్టు, కొన్ని వాకనాలు సాధనం అని పేపళ్లే ఏశారట. టీ ఆంగడి దగ్గర మనుసులు అనుకుంటుంటే ఇన్నాను. పనిలో పనిగా నా సైకిలు కూడా మన టేషన్ కు వచ్చిందేమోనని

అనుకున్నాను” అని ఒక్క నిమిషం ఆలోచించి “అందులో నా సైకిల్ లేదా సార్?” అనడిగాడు కొంచెం బాధపడుతూ.

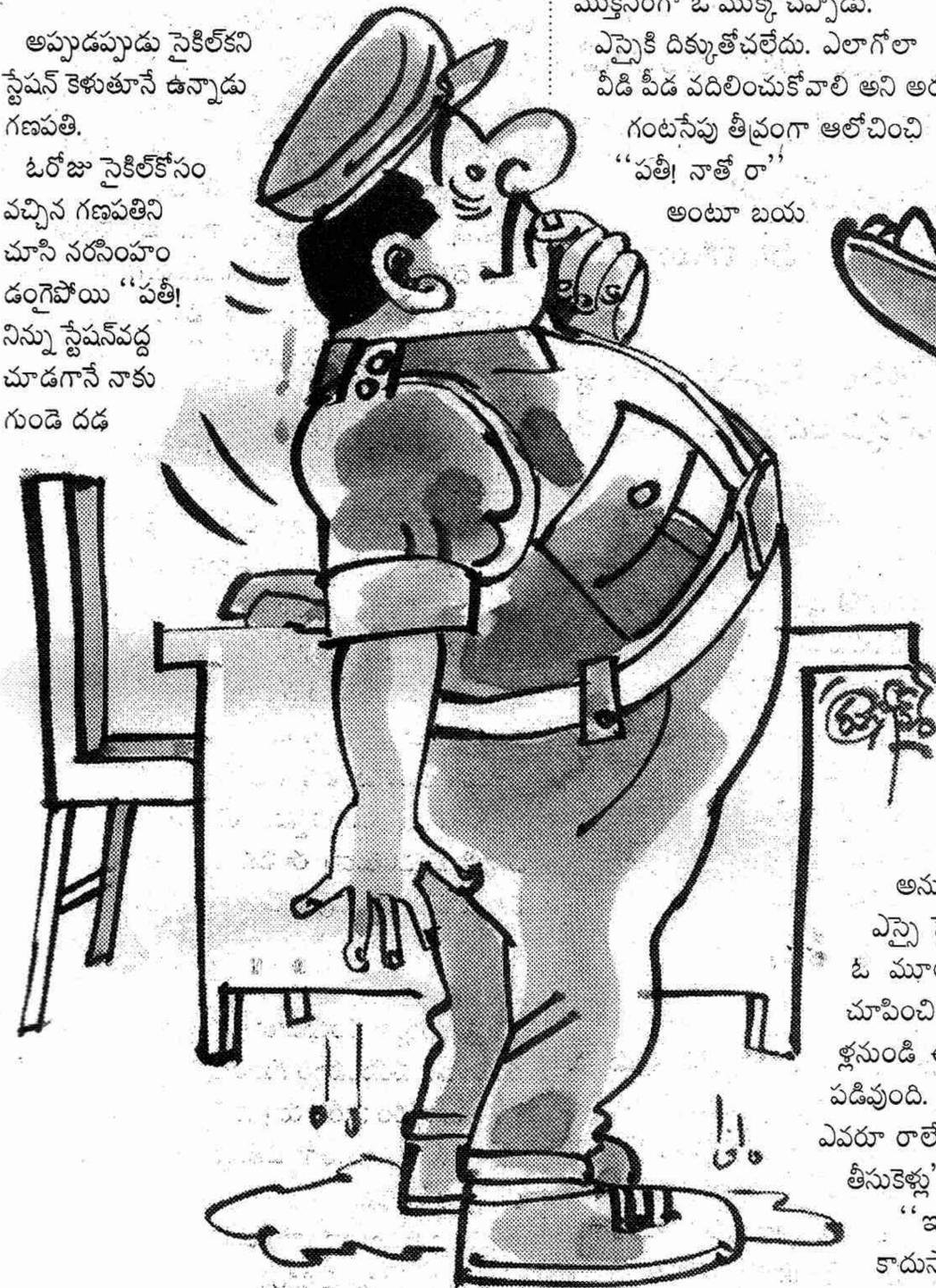
నరసింహం కుర్చీలో వెనక్కి జారి “ఛ... ఈ పోలీస్ ఉద్యోగం కంటే బ్లాక్లో బీక్యెట్టుముక్కోవడం బెటర్. ఇప్పుడు ఈ జిడ్డుగాని పీడ ఎలా వదిలించుకోవాలి. సైకిల్ సైకిల్ అని పీక్కుతింటున్నాడు” అని టిన్లన్ పడుతూ లేని సహనం తెచ్చుకుని “పతీ! నువ్వు స్టేషన్ చుట్టూ తిరిగి లాభంలేదయ్యా. నీ సైకిల్ దొరికేట్టు లేదు. ఇక మీదట సైకిలంటూ ఇటురాకు” అన్నాడు. ఎలాగైనా టిన్లన్ నుండి బయటపడాలని.

గణపతి ఇదైపోతూ “అలా అనకండి సార్. మీకు మనసు బాగాలేనట్టుంది. మరోసారి వస్తాను” అని చెప్పి బయటకొచ్చాడు.

• • •

అప్పుడప్పుడు సైకిల్ కని స్టేషన్ కెళ్తున్నానే ఉన్నాడు గణపతి.

ఓరోజు సైకిల్ కోసం వచ్చిన గణపతిని చూసి నరసింహం డంగైపోయి “పతీ! నిన్ను స్టేషన్ వద్ద చూడగానే నాకు గుండె దడ

నిన్ను చూసి నేను నిజంగానే రుడుసుకుంటున్నా నయ్యా. నువ్వొచ్చి సైకిలంటావ్. అది దొరకదు. వెతక మంటావ్. నీ స్టానంలో ఇంకెవరున్నా వాన్ని లాకప్ లో వేసి లారీ విరిగిపోయేట్టు బాదిపారేసేవాడి. కానీ నిన్ను, నీ అవతారాన్ని చూస్తుంటే లారీ పట్టాలనిపించడంలేదు” అని చెప్పి కాసేపయ్యాక సీరియస్సుయి “చెప్పు నువ్వు నాకు కనిపించకుండా ఉండాలంటే నేనేం

చేయాలో చెప్పు” చివరకు ప్రాధేయపడ్డాడు. “నా సైకిల్ నాక్కావాలి అంటే” ముక్తసరిగా ఓ ముక్క చెప్పాడు. ఎస్సైకి దిక్కుతోచలేదు. ఎలాగోలా పీడి పీడ వదిలించుకోవాలి అని అరగంటసేపు తీవ్రంగా ఆలోచించి “పతీ! నాతో రా” అంటూ బయ

మెల్లగా బయటకొచ్చాడు. బయటకురాగానే అతని మిత్రుడు రామచంద్రం కనిపించి నవ్వి “ఎంత్రా పతీ! ఆ పంచెకట్టుడేంటి? షర్టు లేకుండా ఒంటిమీద ఆ బని యనేంటి? ఏమిటీ వేషం?” అనడిగాడు.

గణపతి ముసిముసిగా నవ్వి మెల్లగా సైకిల్ ను నడుపుకుంటూ వస్తూ “ఈ

వేషం సైకిల్ కోసం వేసాను” అన్నాడు. అర్థం కానట్టు చూసాడు రామచంద్రం. మిత్రుడి ఫీలింగ్స్ గమనించిన పతి “ప్రాణ మిత్రుడివి

కాబట్టి రహస్యం చెబుతున్నాను. ఇంకెవ్వరికీ ఈ విషయం చెప్పకు. ఎస్సైకు సైకిల్ పోయిందని కంప్లెయింట్ ఇచ్చి ఆయన ఓపిక చచ్చేవరకూ సైకిల్ సైకిల్ అంటూ అమాయకంగా స్టేషన్ చుట్టూ తిరిగాను. ఆయన నా బాధ చూడలేక అక్కడ మూలనున్న సైకిల్ నాకిచ్చాడు” చెప్పాడు.

రామచంద్రం ఆశ్చర్యపోయి “అరే! విచిత్రంగా ఉందే. ఎస్సై ఈ సైకిల్ నీకే ఇస్తాడని ఎలా ఊహించావ్? అసలు నీకే ఐడియా ఎలా వచ్చింది?” అడిగాడు.

“మా బామ్మర్ని రాజా లేడూ. వాడికున్న హెర్కులెస్ సైకిల్ పోతే పోలీస్ స్టేషన్ లో రిపోర్ట్ చేశాడు. ఐదునెలల పాటు స్టేషన్ చుట్టూ తిరిగి తిరిగాక వాడి నన భరించలేక సైకిల్ దొంగల నుండి స్వాధీనం చేసుకున్న హీరో సైకిల్ లిచ్చి పంపారు.

ఒక కంపెనీ సైకిల్ పోయిందని రిపోర్టు ఇస్తే ఇంకో కంపెనీ సైకిలిచ్చి పంపారుగదా. అసలు సైకిల్ పోకున్నా సైకిల్ పోయిందని రిపోర్టు ఇచ్చి స్టేషన్ చుట్టూ తిరిగితే... అనే ఆలోచన వచ్చింది. స్టేషన్ లో ఓ మూలన రెండేళ్ళనుండి ఒక సైకిల్ ఉండడం గమనించాను. ఎందుకైనా మంచిది ప్రయత్నం చేద్దామని వేషం, భాష మార్చి ఓ పాచిక అలా విసిరాను. పాచిక పారింది. స్టేషన్ లో మూలన పడివున్న సైకిల్ నాచేతికొచ్చింది” వివరించి చెప్పాడు గణపతి.

విన్న రామచంద్రం బుర్ర బొంగరంలా గిరున తిరిగింది.

మొదలవుతోందయ్యా. భయంతో వణికి చస్తున్నాను” అదేలా ముఖం పెట్టి అన్నాడు.

“అలా అంటారేంటి సార్. ఆరడుగుల ఎత్తున్నారు. ఆరగజం పొడవు, అరకిలో బరువు మీసాలున్నాయి. మీరు నన్ను చూసి భయపడుతున్నారా? వింటే ఎవరైనా నవ్వుతారార్.”

నరసింహం దీనంగా ముఖంపెట్టి “అవును పతీ!

ళ్ళుకూడా కాలేదు.”

ఎస్సైకి పిచ్చి కోపమొచ్చి గణపతి జుట్టు పట్టుకుని ఈడ్చి “కావాలంటే ఈ సైకిల్ తీసుకెళ్లు. ఇష్టంలేకపోతే వద్దు. మళ్ళీ ఇంకెప్పుడైనా సైకిలంటూ స్టేషన్ కొచ్చావో నిన్ను చంపి నేను జైలుకొళతాను” అన్నాడు పళ్ళు పట పట కొరుకుతూ.

ఇక మారు మాట్లాడకుండా గణపతి సైకిల్ తీసుకుని

